

Da det maa ansees for vigtigt, at denne controllerende og regulerende Virksomhed saavidt muligt kommer til at omfatte alle Landets Egne, have vi, i Overensstemmelse med den dertil i den Nordiske Myntcommissions Forflag givne Anledning, foreslaaet, at Forpligtelsen til at tilbageholde de slidte Mynter her i Riget skal paahvile Amtstjuerne og Nationalbanken med dens Filialer, og at det iøvrigt overlades Regjeringen ad Overenskomstens Bei at virke hen til, at den udvides til andre Banker og private Instituter, samt at der, om muligt i alle Kjøbstæderne, skal aabnes Afgang til at erholde Mynter ombyttede. At give disse Bestemmelser en endnu videre Udstrækning vilde neppe være rigtigt; thi Undersøgelsen af de enkelte Myntstykker og Indsendelsen af de undervægtige til Finantshovedklassen vil baade medføre ikke ringe Uleilighed og tildels positive Udgifter, og Forpligtelsen til at ombytte Mynter vil det for mange offentlige Kasser jævnlig være ligefrem umuligt at opfylde af Mangel paa tilstrækkelig Kassebeholdning.

Til § 13.

Det har været under Overveelse i Commissionen, om der ikke burde gives den i denne Paragraf indeholdte Bestemmelse Anvendelse, foruden paa offentlige Regnskaber og Udsærdigelses, ogsaa paa alle private Regnskaber eller dog paa saadanne, som fores i autoriserede Bøger. Men da et saadant Paabud maasse af Mange vilde blive betragtet som et Indgreb i Privates Rettigheder, og da man antog, at det ikke var af særlig Interesse for Staten strax og i alle Forhold at fremtvinge Anvendelsen af den nye Regningsenhed, der formentlig alligevel inden lang Tids Forløb vil fortrænge den gamle Rigsmyntberegning, saa har Commissionens Flertal troet at burde indskrænke Bestemmelsen til kun at angaae Statens, Nationalbankens og Kommunernes Regnskaber og Udsærdigelses

Straffebestemmelsen for Dvertredelse er foreslaaet fastsat saa lempelig, som tilraadeligt kan være; og da ufrivillige eller noget undskyldelige Feiltagelser fra Communalbestyrelsernes Side især i Begyndelsen ere tænkelige, har Commissionen ved Paragrafens Slutning søgt at sætte vedkommende foresatte Myndighed istand til efter Omstændighederne ganske at lade Sag derom falde eller at see den afgjort i Mindelighed ved frivillig Mulfterlæggelse.

Bort Forflag til Lov om Overgangen fra det nuværende til det nye Myntsystem tillade vi os allerunderdantigt at ledsage med følgende Bemærkninger:

Til §§ 2 og 3.

Med den alt ovenfor omtalte Skrivelse af 24de Septbr. d. A., hvori Finantsministeriet opfordrede os til paany at optage vore Møder, for at forhandle om de nærmere Bestemmelser, der maatte udfordres til det af den Nordiske Myntcommission foreslaaede nye Systems Gjennemførelse, anmodede Ministeriet os tillige om at tage under Overveelse den dermed i næsten uadskillelig Forbindelse staaende Bestemmelse i Forflagets Artikel 16, hvorefter den nye Regningsenhed skulde være indført og Afgang være aabnet til at benytte Guld som lovligt Betalingsmiddel inden Udgangen af Aaret 1873.

Efter et i Skrivelsen udtalt Duffe afgav Commissionen under 2den October d. A. foreløbig en særlig Betænkning over dette Punkt, hvori udtaltes følgende:

„Alle Commissionens Medlemmer ere enige i at ansee det for ønskeligt, at den nye Regningsenhed bliver indført og Agangen til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel aabnes saasnart som muligt. Men Flertallet anseer det for betænkeligt at søge dette Duffes Opfyldelse fremstyndet saa meget, at man udsætter sig for, at den fornødne Mængde af det nye Systems Mynter, navnlig af dettes mindre Skillemynter, ikke kan være tilstede til det Tidspunkt, da Befolkningen skal begynde at regne efter det nye System; og den Mængde af de nye Mynter, som formentlig vil udfordres, antages ikke at ville kunne præsteres af den herværende Mynt til Udgangen af